

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ولادیسلاو گولویچ* - (Vladislav gulevich)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۹ فبروری ۲۰۱۴

اتحاد المان- باندريها (۱) عليه اوکراین

گذشته از این که مراسم خاک بر سر کردن به علامت تقبیح گذشته نازیستی المان به یک تشریفات سیاسی در برلین تبدیل گردیده است، همدلی پشت پرده محافل حاکمه المان با جنبش نئونازیهای اوکراین جزء جدائی ناپذیر سیاست شرقی جمهوری فدرال المان را تشکیل می دهد...

اطلاعات در این مورد بسیار کم است. اغلب در این باره اطلاع دارند که ویتالی کلیچکو، تحت الحمایه آنگلا مرکل است. حزب «ضربه» یا (مشت)، دست پخت ستراتیژیستهای سیاسی «بنیاد کنراد آدنائور» می باشد. این تشکیلات از بودجه دولتی المان تأمین مالی می شود. توجهات زمانی به کلیچکو معطوف شد، که وارد کردن «مرد» قادر به اجرای وظیفه مأمور المان به هرم قدرت اوکراین به عنوان هدف تعیین گردید. روزنامه های المان او را با عنوان «مرد ما در کیف» می نامند^(۱).

در زمانهای اخیر برلین فعالانه به سمت شرق روی آورده است. فشار جدید المان در پوشش گفتمان دموکراسی بیان می شود، ولی ماهیت آن تغییر نکرده است. تغییر ناپذیری الزامات «یورش به شرق» و موضع فعال برلین در رابطه با «میدان اروپائی»، و حمایت از اقدامات ویرانگرانه مخالفان اوکراینی، و فشار بر رئیس جمهور، یانوکویچ مدلل گردیده است.

ویتالی کلیچکو با حرکت متقابل به قیم خود پاسخ می دهد. اخیراً این سخنان بر زبان او جاری شد، که تشکیلات اوکراینی متحد ارتش و رماخت در زمان جنگ کبیر میهنی برای استقلال اوکراین می جنگید و باید به جای مفهوم «جنگ کبیر میهنی»، عبارت «جنگ جهانی دوم» به کار برده شود تا آن از دور خارج گردد.

اما جالب توجه این است که برلین تماسهایش را تنها به کلیچکوی «میان رو» محدود نمی کند. در اوایل سال ۲۰۱۲، یعنی مدتها پیش از دامن زدن به ناآرامی های کیف، اعضای احزاب مخالف اوکراین، از جمله آنها **اولگ تیاگنیبوک**، فرمانده لشکر اس. اس. «گالیتسین»، توسط همان بنیاد کنراد آدنائور به میزگردی در کیف دعوت شدند. به گفته شرکت کنندگان المانی این میزگرد، در جریان گفت و گوها، آینده مخالفان اوکراین مورد بحث و مذاکره قرار گرفت. آیا گروه ملی گرایان افراطی «آزادی» موظف نیست اقدامات خود برای موفقیت های آینده در انتخابات ماه اکتوبر سال ۲۰۱۲ را به رسم معمول مذاکره با شرکای المانی خود تبدیل نماید؟ جالب توجه این که بلافاصله پس از انتخابات ماه اکتوبر، کلیچکو و یاتسنیوک به گروه ملی گرای افراطی «آزادی» پیوستند و همراه با تیاگنیبوک، یک «اژدهای سه سر» در «میدان اروپا» ظاهر شد^(۲).

«بنیاد کنراد آدنائور» یک ساختار نزدیک به اتحاد دمکرات- مسیحی، حزب تحت رهبری آنگلا مرکل است. روزنامه نگاران از مدتها قبل فاش کردند که صدراعظم المان «مربی ویتالی کلیچکو» می باشد. دمکرات- مسیحی ها به تعبیر برخی سیاستمداران اتحاد دمکرات- مسیحی با آرامش به سوی برقراری مناسبات نزدیک با گروههای ملی گرای افراطی مانند «آزادی» پیش می روند.

اینک دو تشکیلات امریکائی مجرب در کار سازماندهی «انقلابات رنگی»، یعنی نهاد بین المللی جمهوریخواهان و مؤسسه دمکراتیک ملی نیز به برگزارکنندگان آن دیدار با اپوزیسیون اوکراین ملحق شده اند. جون مک کین، سناتور امریکائی مدیر نهاد بین المللی جمهوریخواهان، می باشد که تفاهم نامه همکاری سیاسی، او را با ویتالی کلیچکو پیوند می دهد. مؤسسه دمکراتیک ملی را مادلن اولبرایت، فردی به شدت خشن مدیریت می کند. هر دو مؤسسه که راهنمای «احساسات انقلابی» در کشورهای منتخب برای این هدف محسوب می شوند، به طور مستقیم با دولت امریکا کار می کنند. تماس «عقابهای» امریکا با ملی گرایان افراطی اوکراین دیگر سر نهان نیست، و دعوت به گسترش چنین تماسها اغلب به گوش می رسد^(۴).

دیدار بعدی مقامات بلندپایه المان با اولگ تیاگنیبوک در ماه اپریل سال ۲۰۱۳ سر گرفت. همان وقت سفیر المان با رئیس «آزادی» دیدار و گفت و گو کرد. در این دیدار، تیاگنیبوک ضرورت تقبیح سیاست رئیس جمهور یانوکویچ، و همچنین کمک به امر رو در روئی با «رژیم ضد اوکراینی» را خواستار شد.

بدین ترتیب، تکیه بر محافل راست افراطی را برلین دیگر امری شرم آور برای خود حساب نمی کند. کاملاً در توان ستراتیژیستهای المان بود که تیاگنیبوک و کلیچکو را به جهات مختلف سوق دهند، ولی به جای این، برلین برای وحدت مخالفان میانه رو و اپوزیسیون تندرو در یک جبهه کوشش کرد. به خصوص این که، مقامات المان از ارتباط راستگرایان اوکراین با فعالان حزب ملی- دمکراتیک المان که پس از سال ۱۹۴۵ پدید آمد و بسیاریها آن را به عنوان یک سازمان اصیل نئونازی تعریف می کنند، اطلاع دارند. اعضای گروه ملی گرای افراطی «آزادی» بارها مهمان حزب ملی- دمکراتیک المان بوده اند و روزنامه ملی- دمکراتهای المان، با کمال گستاخی، مصاحبه سرنگی نادال، شهردار شهر ترنوپل مبنی بر «گسترش منافع اروپا به کمک اوکراین تا مرز روسیه» و عدم متوقف کردن آن تا مرز لهستان با اوکراین را به طور مکرر انتشار دادند^(۵).

شاید، برای تحقق مفاد اساسی سیاست شرقی جمهوری فدرال المان رادیکالیزه کردن جامعه اوکراین به مفهوم ملی گرائی آن شرط لازم محسوب می شود. برلین اتحاد کیف و مسکو را به مثابه مانع اصلی ممکن در شرق ارزیابی می کند. المان مجدداً، مثل بار قبل، به مرزهای آن رسیده است. توان اقتصادی بالقوه آن از چهارچوبه ای که آنگلساکسونها به موقع خود نفوذ المان در اروپا را دفع کردند، خارج شده است. المانها بار دیگر به طرف شرق حرکت می کنند، و آنها در کمال آمادگی به سمت بخوبی آشنا برای خود، هجوم آورده اند.

توضیحات و منابع

(۱)- باندریها، یک سازمان ملی گرایان افراطی اوکراین (جنبش باندری) است، که با نام بنیانگذار آن، استپان آندریوچ باندرای، تروریست، جاسوس المان، یکی از طراحان ترور وزیر کشور لهستان، برانیسلاو پراتسکی، معروف است. استپان آندریوچ باندرای پس از ترور وزیر کشور لهستان زندانی و در دادگاه ابتداء به مرگ و سپس به حبس ابد محکوم گردید. با اشغال لهستان توسط ارتش المان نازی، در ماه سپتمبر سال ۱۹۳۹ از زندان آزاد شد و سازمان تحت رهبری او در جنگ کبیر میهنی در کنار ارتش المان علیه اتحاد شوروی جنگید. باندریها برای تجزیه مناطق غربی اوکراین به پایتختی لووف می جنگیدند و هنوز هم می جنگند. مترجم

- ۲) «Unser Mann in Kiew» (Junge Welt, 23.11.2013)
- ۳) «Die Expansion europäischer Interessen» (www.german-foreign.-[policy.com](http://www.german-foreign-policy.com), 29.01.2014)
- ۴) «Getting it Right on Ukraine: Realpolitik vs. Wishful Thinking» (CEPA, 28 January 2014)
- ۵) «Nationalistische Töne» (BNR.de, 20.12.2013)

*- فارغ التحصيل دانشکده زبانهای خارجی دانشگاه کيرواگراد،

مفسر سیاسی هفته نامه «ساعت اوج»،

عضو گروه کارشناسان نشریه سیاست خارجی «مسائل بین المللی»

سرچشمه:

<http://www.fondsk.ru/news/2014/02/01/germano-banderovskij-sojuz-protiv-ukrainy-25517.html>

۱۹ بهمن- دلو ۱۳۹۲